

جلسه تعیین تکلیف حمایت از تیم شهرداری و رفتار برخی از مدعیان

برای تعیین تکلیف و چگونگی حمایت از تیم فوتبال اردبیل، روز گذشته جلساتی با حضور شهردار، مدیر کل ورزش و جوانان، جمعی از پیشکسوتان و دست اندکاران سازمان فرهنگ ورزشی شهرداری در محل سازمان برگزار شد.

برگزاری چنین جلسه ای بعد از آن همه حرف و حدیث آیا نمی‌تواند جای سؤال داشته باشد؟ تیم در یک وضعیت بحرانی قرار گرفته و رساندن آن به ساحل امن شرایط زیادی را طلب می‌کند ولی در این نوشته کوتاه قصد آن نداریم که به این موارد بپردازیم. چرا که در شش ماه گذشته مکرر سخن گفته و مطلب نوشته ایم و در پایان فصل و بعد از مشخص شدن آینده تیم باز هم با علاقه مندان سخن خواهیم گفت.

اما در این فرصت کوتاه باید اشاره شود هر چند در مورد تیم و کناره گیری شهرداری از حمایت و سرپرستی آن انتقادها بی‌را متوجه دکتر لطف الهیان می‌دانیم و آن را نیز در عمل به اثبات رسانده ایم ولی بر این معتقدیم که وی یکی از موفق ترین و کارآمد ترین مدیران استان در همه امور مربوط به شهرداری به جز ورزش و تیم داری حرفه ای است. مدیران بومی و توانایی چون لطف الهیان ها فارغ از هرگونه نگرش و بینش سیاسی، برای استان نعمت بزرگی هستند. پس اگر انتقادی صورت می‌گیرد از سر دلسوزی و عشق به ورزش و تیم فوتبال شهرداری است.

تیم شهرداری ریشه دارترین تیم استان و باشگاه شهرداری نیز تنها باشگاه قابل قبول از نظر اصول و قوانین مربوط به باشگاه داری می‌باشد و روی این اصل همه دوستداران و علاقه مندان به ورزش و بخصوص فوتبال از شهردار انتظار دارند همچنانچه به دیگر بخش‌ها اهمیت قائل است ورزش و فوتبال را نیز در اولویت کارهای خود قرار بدهد.

شورای شهر به همراه شهردار و بخشی از عزیزان در آن مجموعه امسال با تیم فوتبال شهرداری به قول معروف خوب تا نکردند و بی

توجهی آنها که می توانند علل مختلف داشته باشد ضربه بسیار مهلك و کشنده ای به فوتیال باشگاهی اردبیل وارد کرد. مهم ترین بحثی که در این ارتباط می توانند قابل طرح باشد همانا مشخص شدن دلایل منع شهرداری اردبیل از تیم داری است. انتظار می رود شورای شهر و شهردار بدون رعایت حال این و یا آن و هرگونه ملاحظه کاری بگویند که چرا و به چه دلایلی شهرداری اردبیل از تیم داری در عرصه ورزش حرفه ای منع شده است.

انتقاد از هر مسؤولی در سطح استان باید در چارچوب خاص خود و با حفظ احترام و حرمت انجام پذیرد. عملکرد شورای شهر و شهردار از زمان مطرح شدن واگذاری تیم به بخش خصوصی قابل قبول نبوده و نیست و این نظر و معتقد بودن به بی توجهی مجموعه شهرداری نمی تواند عاملی برای تسویه حساب های شخصی و زیر پا گذاشت اصول مربوط به انتقاد می باشد.

در جلسه بعد از ظهر روز گذشته برخی از آنها بی که خیلی هم مدعی هستند، نشان دادند که در رعایت آداب سخن گفتن و حفظ حرمت همکاران خود بسیار ضعیف و درمانده هستند. در جلسه ای که شهردار اردبیل و مدیر کل ورزش و جوانان حضور دارند، حاضرین در جلسه باید در چارچوب خاص حرکت نمایند و نباید طوری رفتار کرده و به نحوی سخن بگویند تا در پایان تاسف خیلی از حاضرین در جلسه را به دنبال داشته باشد.

این تیم چه در دسته دوم بماند و یا به دسته سوم سقوط بکند تاثیر منفی و ماندگارش به فوتیال در دل تاریخ ضبط و فراموش ناشدنی خواهد بود. در صورت سقوط اگر همتو و قصدی برای احیای دوباره فوتیال باشد با یک برنامه ریزی کوتاه مدت و میان مدت می توان موقعیت از دست رفته را به دست آورد ولی اگر آنها بی که خود را در فوتیال صاحب نظر می دانند و مهر منجی فوتیال را بر سینه خود نصب کرده اند اگر نتوانند در یک جلسه رسمی با حضور بزرگان اجرایی استان آداب سخن گفتن و حرمت جلسه را رعایت بکنند باید به حال و وضع خیلی ها گریه کرد و زاری نمود.

وقتی از یک خبرنگار و نویسنده سؤال شود که انتقاد را معنی کن بدون درنگ خواهد گفت که انتقاد یعنی جدا کردن سره از ناسره و یا جدا کردن بدی ها از خوبی ها. اگر گفته شود که شورا و شهردار نباید کار تیم را به این مرحله می رسانند و باید از همان روزهای اولی که زمزمه واگذاری در شهر پیچید اجازه تحقیق آن را

نمی دادند، حرف حقی است که معتقدان بر زبان جاری می کنند ولی بیان این مطالب و دیدگاهها و پیشنهادها و درخواست ها باید با رعایت حرمت ها انجام بگیرد.

اگر امروز شهرداری تیم را به شوستر می فرستد و قول پرداخت بخشی از مطالبات بازیکنان و وعده حمایت تا آخر فصل را می دهد کار زیادی انجام نداده بلکه وظیفه خود در قابل تیمی که در فدراسیون به نامش می باشد عمل کرده است ولی همچنان به این امر معتقدیم که در فصل آینده شهرداری باید تیم خود را چه در دسته دوم و چه در دسته سوم تحت پوشش قرار بدهد و این بار با نظارت کافی و کامل اجازه هیچ گونه هزینه اضافی و ریخت و پاش را ندهد و به یکی از وظایف مهم و اساسی اش مبنی بر جلب رضایت شهروندان و قشر جوان عمل نماید.

و در نهایت با آنها یی که با آداب سخن گفتن و قوانین و رسوم حاکم بر جلسات در حضور مسؤولین اجرایی شهر و استان آگاه نبوده و یا خود را ملزم به رعایت آنها نمی دانند پیشنهاد می شود که یا در چنین جلساتی حضور پیدا نکنند و یا اگر شرکت کردند سکوت اختیار نمایند و حرفی نزنند.